

NEČAKANÁ LÁSKA
SVETLO ALEBO TEMNOTA

Majkl Kris Predzgar

Majkl Kris Predzgar
Nečakaná láska: Svetlo alebo temnota

Kniha piata – Nečakaná láska: Svetlo alebo temnota je finálovou e-knihou prvej série. Dej sa odohráva hlavne v Snežných horách a osade Welensterg - prvá čarodejnica osada na svete. Miška a Tomáš, Alexis a Peter spoločne čelia novej hrozbe. Všetci začnú spoločne hľadať spôsob, ako odvrátiť koniec sveta, ktorý pomaly ale isto prichádza. Existuje nejaká šanca, ako tomu zabrániť? Jedna možnosť tu je, ale skoro všetkým pripadá neuskutočniteľná. Miška, Tomáš, Alexis a Peter stoja pred životnou skúškou.

Majkl Kris Predzgar
Nečakaná láska: Svetlo alebo temnota

Majkl Kris Predzgar: Nečakaná láska
(2020/2023)
Kniha piata: Svetlo alebo temnota

Majkl Kris Predzgar
Nečakaná láska: Svetlo alebo temnota

Nečakaná láska: Svetlo alebo temnota
Majkl Kris Predzgar
Publico 2023
prvé vydanie
ISBN 978-80-570-3908-2 pdf
ISBN 978-80-570-3909-9 epub
ISBN 978-80-570-3910-5 mobi

Majkl Kris Predzgar
Nečakaná láska: Svetlo alebo temnota

„Vašou úlohou nie je hľadať lásku, ale iba hľadať a nachádzať vo svojom vnútri všetky bariéry, ktoré ste proti nej postavili.“

Rumi

„Vieš, že je to láska, keď chceš len to, aby bol človek šťastný, aj keď nie si súčasťou jeho šťastia.“

Julia Roberts

„Keď ráno vstaneš, myšli na to, aké vzácné je to privilegium byť nažive – dýchať, myslieť, tešiť sa, milovať.“

Marcus Aurelius

„Najlepšie a najkrajšie veci na tomto svete nemožno vidieť ani počuť, ale treba ich cítiť srdcom.“

Helen Keller

„Jediná vec, ktorej nikdy nemáme dost, je láska; a jediná vec, ktorej nikdy nedávame dost, je láska.“

Henry Miller

Prológ

Začínajú sa objavovať anomálie, ktorými sa vedia do nášho sveta dostať nielen čarodejníci, zvieratá ale aj prírodné živly. Je to neklamný znak toho, že sa chystá nejaká vážna udalosť.

Keď v príbehu piatej knihy Svetlo alebo temnota nájdete „Snežné hory“ alebo osada „Welensterg“, odporúčam navštíviť moju internetovú stránku: <https://welensterg.webnode.sk>; kde v časti Snežné hory nájdete pôvodné nákresy tohto pohoria. Ide o to, aby si čitateľ vedel lepšie predstaviť, ako hory vyzerajú a čo sa v nich kde nachádza.

Prvá kapitola: Nový začiatok

Prišiel december roku 2025, ktorý mal byť podľa viacerých predpovedí posledným rokom životu na planéte Zem. Vesmírom sa pomaly hnal meteorit, ktorý momentálne zatienil Slnko a na Zemi bola dvadsaťštyri hodín denne noc. Keďže Slnko sa neukazovalo, každým dňom klesali teploty čoraz viac do mínusových hodnôt, na čo doplácali najviac štáty Afriky a všetky ďalšie teplomilné krajiny. Najnovšie správy ukazovali, ako Miami zapadá snehom. Štáty Kanada a USA spolu s Ruskom boli krajinami, kde napadlo najviac snehu behom posledných dní a hodín. Viacero veľkomiest bolo momentálne odrezaných od okolia. Letecká doprava sa na až malé výnimky úplne zastavila.

Celým svetom sa šírili zvesti, že príroda povedala: „DOSŤ!“ Poznáme, ako sa ľudstvo vie chovať k svojmu okoliu, ako sa správa celkovo k prírode. Posledné mesiace sa určité štáty Európskej únie snažili čo možno najviac podporovať občanov v tom, aby triedili všetok odpad – hlavne plasty, sklo, papier, kovy. Ako keby boli tušili, že sa chystá niečo hrozné, čo príde na planétu Zem.

Tomáš, Miška a ich tri deti Kris, Ema a Tomáš boli už po večeri v tento štedrý deň. Detičky už pomaly ale isto zaspinkali. Takisto na tom boli Alexis s Petrom a deťmi Damim a Nikky. Vonku poriadne snežilo, pričom fúkal riadny vietor, ktorý v nárazoch dosahoval riadnu rýchlosť. Miška a Tomáš si už ľahli, keď zrazu celú izbu osvetlil nejaký záblesk svetla z vonku. Nikto z nich to nechápal. Ich privesok v tvare srdiečka, z ktorého mal každý polovicu, začal z nejakého dôvodu svietiť. Alexis s Petrom sa pri záblesku strašne zľakli. Nikto nevedel, že od dnešného dňa budú všetci moc potrební pre ľudstvo.

Miška a Tomáš už vedeli, na čom sú. Ako sa pred pár hodinami dozvedeli, záblesk svetla povolal na tomto svete všetkých ľudí, ktorí patrili medzi čarodejníkov a ovládali mágiu.

Slovensko a aj všetky okolité štáty boli totálne zapadnuté snehom. Predpovede do budúcich dní nevestili nič dobré.

Tomáš sa náhle strhol zo spánku. Ten sen, čo sa mu aktuálne sníval pôsobil moc reálne. Ako keby to vyzeralo, že sa niečo začína diať.

Sirea Karserk a Leonarda Stochineročková vystúpili z tatranskej električky a presúvali sa k stanici Starý Smokovec. Opäť sa raz chystali na prechod na Zakrivenú uličku. Nieкто teraz za nimi bežal. Mladší muž vyššej postavy, ktorý od nich evidentne niečo potreboval.

„Pán Karserk?“, opýtal sa neznámy muž. Sirea zastavil, otočil sa a pozrel na pána, ktorý ho oslovil.

„Počul som o vašich plánoch. Nové miesto pre čarodejnícku komunitu“, zašepkal poslednú vetu pán tak, aby ho nepočuli iné osoby. Volal sa Samuel Perzing.

„Viete nám nejakou pomôcť s týmto naším plánom?“, opýtala sa zvedavo Leonarda so záujmom v hlase.

„Niečo oveľa lepšie“, odvetil s úsmevom Samuel.

„Nechápeme“, naznačil za seba a Leonardu Sirea Karserk.

„Som váš miliardový investor“, pošepkal Samuel, ktorého moc tešilo, že bude pomáhať pri zrode miesta pre čarodejnícku komunitu. I keď hlavne len po finančnej stránke. Sirea a Leonarda neskrývali nadšenie. Spoločne sa presunuli cez tajný prechod na Zakrivenú uličku.

„V osade zriadime banku. Čarodejnícku banku, ktorá nebude od klientov pýtať poplatky za každú hovadinu. Banku, ktorá si bude vážiť každého jedného klienta a postará sa o rast osady“, naznačoval Samuel, keď s Leonardou a Karserkom stáli na Zakrivenej uličke. Nebolo tu doslova nič. Iba sem tam nejaký prístrešok, ktorí asi slúžil turistom.

„Prečo názov Zakrivená ulička?“, opýtal sa Samuel, ktorý nejako nechápal pôvod tohto názvu.

„Keď sa lepšie pozrieš, tak tá ulička fakt nabere postupne taký krivší smer. Pôvodne chceli, aby sa volala Krivá ulička. Nám sa ale viacej páčilo Zakrivená ulička“, vysvetľoval Sirea, ktorý bol jedným z pôvodných čarodejníkov, ktorí objavili toto miesto.

„To pohorie vyzerá krásne“, naznačil Samuel, ktorý sa aktuálne zadíval na pohorie, ktoré sa tu nachádzalo. Pôsobilo už na prvý dojem, že je mega obrovské do rozlohy ale aj do výšky.

„Snežné hory. Budú najvyhľadávanejšie miesto v tejto lokalite“, hovoril Sirea Karserk, pričom aj jeho zrak zamieril smerom na Snežné hory.

Čarodejník Sirea Karserk vystupoval z tatranskej električky na stanici Starý Smokovec. Na jeho prekvapenie sa tu momentálne nenachádzalo až tak veľa turistov. Jeho cieľ a aj úloha boli pre dnešný deň jasné – postaviť základy čarodejníckej osady.

Sirea Karserk už pomaly prichádzal na Zakrivenú uličku. Momentálne sa tu skoro nič nenachádzalo. Pár rodinných domčekov, no inak len lesy a polia.

„Leonarda, tak rád ťa opäť vidím“, ozval sa Sirea, keď uvidel svoju dlhoročnú kamarátku.

„Sirea. Mám dobré správy. Zohnala som tých najlepších čarodejníkov, akých momentálne poznáme“, naznačila rýchlo Leonarda, ktorá sa moc tešila, že splnila túto dôležitú úlohu.

„Potrebujeme dnes čo najviac síl. Ideme postaviť Hokatémlandskú školu“, odvetil rozhodne Sirea, pričom bol odhodlaný plne uskutočniť dnešné plány.

Sirea a Leonarda po dvojhodinovej ceste zo Zakrivenej uličky konečne prišli k miestu, odkiaľ sa štartovali všetky možné túry do Snežných hôr. Bola tu zatiaľ len taká menšia informačná tabuľa, ktorá navádzala turistov na približný smer k horám. Už tu na nich čakala približne dvadsať členná skupinka čarodejníkov pripravených na nejakú väčšiu práčičku.

„Tuto kedysi stála rozhľadňa?“, opýtala sa Leonarda, pričom jej pohľad smeroval na zvyšky nejakej stavby.

„Minulý rok ju zničila víchrica, ktorá sa tadiaľto prehnila. No presne na ich základoch začneme stavať“, naznačoval Sirea, ktorému sa dané miesto pozdávalo ako to ideálne pre umiestnenie hradu.

„Dobrý deň. Som rada, že ste všetci prišli“, privítala čarodejníkov Leonarda.

„Fakt ideme pomocou mágie postaviť školu?“, opýtala sa jedna mladá žena, pričom sama neverila tomu, o čo sa tu teraz idú všetci pokúsiť.

„Na týchto miestach bude dnes večer stáť Hokatémlandská škola, kde sa bude vyučovať aj mágia“, odvetil namiesto pozdravu Sirea. Všetci čarodejníci na znak súhlasu vytiahli prútiky, pričom vrchom sa dotkli hrude.

Slniečko už pomaly končilo svoju dnešnú službu na nebi. Na čarodejníkoch bolo vidno spokojnosť.

„Wau. Vyzerá to krásne“, ozval sa Sirea, pričom sa nevedel vynadívať na to, čo tu už momentálne stálo.

Majkl Kris Predzgar
Nečakaná láska: Svetlo alebo temnota

„Prečo je mi tá budova nejaká moc povedomá. Hmm asi nejaký slovenský hrad alebo zámok“, uvažovala nahlas Leonarda, ktorá tú budovu odniekiaľ poznala, no momentálne si nevedela spomenúť, že presne odkiaľ.

„Najjednoduchšie bolo, aby sme postavili hrad na základe nejakej predlohy. Čiže podľa nejakého existujúceho hradu, ktorý si vieme celkom dobre predstaviť, vybaviť v svojej pamäti aj prípadné detaily. A nemýliš sa. Táto budova, ktorá sa bude volať Hokatémlandská škola, je podľa vzoru Bojnického zámku“, vysvetľoval Sirea, pričom videl, ako všetci čarodejníci prichádzajú k nemu.

„Prekrásne dielo“, odvetil starší pán takisto moc hrdý na dnešný výkon.

„Onedlho sem budú chodiť nespočetné množstvá čarodejníkov, najrôznejších národností, ktorí sa tu budú vzdelávať“, odvetil radostne Sirea. O toto mu presne išlo. Vznik miesta, kde sa bude študovať, vyučovať mágia.

„Teraz máme pred sebou ďalšiu dôležitú úlohu“, naznačila nenápadne Leonarda smerom ku kamarátovi.

„Viem. Najst' kompetentných učiteľov na všetky predmety, ktoré tu chceme momentálne vyučovať“, odpovedal rýchlo Sirea, pričom dobre vedel, že toto bude tiež trochu ťažší oriešok.

„Ja by som možno vedela o nejakých čarodejníkoch, ktorí by sa hodili na vyučovanie na našej škole“, odvetila mladučka čarodejníca menom Lucia.

„V tomto sa na teba moc spoliehame“, odvetil s úsmevom Sirea. Škola môže začať plnohodnotne fungovať až vtedy, keď sa nájdu učitelia, ktorí budú vedieť prezentovať a učiť dané predmety.

„Preto sme ťa dali na funkciu zástupkyne riaditeľa školy“, naznačila smerom k Lucii Leonarda.

Druhá kapitola: Projekt Welensterg

Tomáš a Miška dnes vstávali v skorých ranných hodinách. Boli pozvaný na nejaké stretnutie do Vysokých Tatier, ktoré sa týkalo mágie. Obidvaja už dlhé roky ovládali čarovanie. V normálnom svete sa to ale muselo tajiť. Mágia sa mohla používať len tak, aby sa neprezradila existencia čarodejníkov. Preto teda Tomáš a Miška využívali mágiu len v ich byte. Aj preto ich moc zaujalo pozvanie na stretnutie, ktoré sa dnes má konať vo Vysokých Tatrách a evidentne nejakú súvisí s čarovaním a mágiou. V skorých hodinách sa teda vybrali z ich bytu na železničnú stanicu v Bratislave. Spojom z Devínskej Novej Vsi sa rýchlo dostali do mesta, odkiaľ už len peši prešli k staničnej budove. Akonáhle vošli dnu, zbadali na informačnej tabuli, že ich rýchlik už pristavujú na tretie nástupište. Preto sa hneď pobrali na dané nástupište, aby stíhali tento vlak. Netrvalo dlho a rýchlik vyrazil z stanice Bratislava hlavná stanica, pokračoval cez mestá Trnava, Leopoldov, Piešťany, Nové Mesto nad Váhom, Trenčín, Púchov, Považská Bystrica, Žilina, Vrútky, Kral'ovany, Ružomberok, Liptovský Mikuláš, Štrba až do ich cieľovej stanice, ktorou pre nich bol Poprad Tatry. Obaja nadšene vystupovali z rýchliku a prechádzali do staničnej budovy, ktorou sa presunuli na vrchné poschodie, kde bola stanica tatranských električiek. Obidvaja si okamžite vychutnávali pohľad na Vysoké Tatry. Na oblohe nebolo vidieť ani jeden mráčik, takže pohľad na Vysoké Tatry bol skutočne nádherný. Videli, ako sa k stanici z diaľky približuje tatranská električka, ktorá tu končí svoju jazdu. Akonáhle električka zastavila, všetci cestujúci rýchlo vystupovali. Niektorí sa evidentne asi ponáhľali na rýchlik, ktorý by mal behom desať minút ísť do Bratislavy. Tomáš a Miška pomaly nastúpili, usadili sa, pričom nechýbalo držanie sa za ruky.

Tatranská električka prichádzala do stanice Štrbské Pleso. Už na prvý pohľad bolo vidno, že na parkovisku neďaleko stanice je nejaké väčšie zoskupenie ľudí. Tomáš a Miška vystúpili z električky. Sami nevedeli prečo, ale niečo ich k tej skupinke ľudí ťahalo.

Tomáš a Miška boli momentálne na Štrbskom Plese, kde sa konalo stretnutie viacerých čarodejníkov sveta.

„Teraz si povieme niečo o obranných zaklínadlách“, začal jeden zo starších čarodejníkov. Tomáš chytil svoj prútik a urobil pohyb ako ukázal čarodejník. Figurína, na ktorej si zaklínadlo ukazovali, letela k stene a ostala na zemi. Miška na neho pozrela a pomyslela si, že je evidentne skvelým čarodejníkom.

Do miestnosti zrazu vošla mladá žena, nižšia postava, sivšie vlasy, na jej maldučký vek trochu väčšie prsia.

„Privítajte najznámejšiu učiteľku obrany proti čiernej mágií, slečna Lucia“, povedal jeden z čarodejníkov nahlas ostatným. Tomáš a Miška pozerali na ženu, ktorá vošla.

„Veď to je naša Lucia!“, ozvala sa nahlas Miška, pričom všetky oči sa obrátili k nej. Lucia poďišla k Tomášovi, od radosti že ho vidí nasledovalo objatie.

„V týchto pre nás ťažkých časoch sme sa rozhodli, že nebudeme nečinne prizerať, ako ľudstvo speje k svojmu zániku. Preto by som chcela všetkým prítomným čarodejníkov predstaviť náš projekt Welensterg. O čom tento projekt je? Všetci čarodejníci, ktorí aspoň trochu študovali dejiny mágie vedia, že na Slovensku sa nachádza pohorie Snežné hory. V blízkosti pohoria momentálne vyrastá prvá slovenská čarodejnica osada, ktorej základy vznikli na Zakrivenej uličke. V osade prebieha výstavba obchodov s čarodejníckymi vecami, rodinných domov a panelákov, aby postupne mohli čarodejníci osídliť túto novovzniknutú oblasť. Myslíme samozrejme aj na to, aby sa mohli čarodejníci vzdelávať a používať mágiu v každodennom živote. Preto v tesnej blízkosti Snežných hôr vznikla Hokatémlandská čarodejnica škola zameraná na vzdelávanie obyvateľstva.

Zakrivená ulička je aktuálne spojená s Hokatémlandskou čarodejnickou školou len turistickým chodníkom, pričom výstup trvá približne dve hodiny. Prebieha tu výstavba električkovej trasy z Zakrivenej uličky po zástavku Snežná, ktorá bude hneď pri čarodejníckej škole. Električka bude obsluhovať aj zástavku Turistická, čo bude taká mestská časť osady Welensterg, ktorá bude slúžiť hlavne na ubytovanie všetkých turistov, ktorí sa chystajú navštíviť Snežné hory. Taktiež sa pokúšame o autobusové spojenie staníc Zakrivená a Snežná.

Isto si teraz všetci kladiete otázku: Ako sa dostať do osady Welensterg? Hlavná vstupná brána je z osady Starý Smokovec vo Vysokých Tatrách. Skoro každý občan Slovenska sa aspoň raz za život bol pozrieť vo Vysokých Tatrách, kde je osada Starý Smokovec takým prestupným uzlom. Tatranské električky tu smerujú do Popradu, na Štrbské Pleso, či do Tatranskej Lomnice. Staničná budova v Starom Smokovci zaujme svojím vzhľadom nejedného návštevníka Vysokých Tatier. V staničnej budove sa nachádza aj obchod so suvenírmi. Pri vchode do obchodu je potrebné myslieť na to, že sa chcete dostať na Zakrivenú uličku. Pri pokladni, kde sa platí za zakúpený tovar, dostanete čarovaný predmet, pomocou ktorého sa premiestnite na Zakrivenú uličku. Stačí čarovný predmet chytiť do pravej ruky, myslieť na uličku a povedať heslo WELENSTERG. Tento variant je vhodný hlavne pre čarodejníkov, ktorí neovládajú teleportáciu – teda premiestňovanie. Časom uvažujeme o možnosti vstupu do osady aj z osád Štrbské Pleso, Tatranská Lomnica, prípadne Poprad alebo nejaká tatranská vysokohorská chata. Momentálne pracujeme na rôznych alternatívach, ktoré by boli ako aj najlepšie, tak aj najbezpečnejšie.

Hokatémlandská čarodejnica škola je tu teda pre vzdelávanie čarodejnického obyvateľstva, ale má slúžiť aj na to, aby sa našli ďalší čarodejníci, ktorí s pomocou mágie budú pomáhať výstavbe osady Welensterg, mestskej časti Turistická aby sa svetu ukázala aj krása Snežných hôr. Štúdium prebieha formou kurzov. Škola momentálne ponúka možnosť vzdelania v nasledovných odboroch: Čarovanie; Prútikárstvo; Doprava; Stavebníctvo; Botanika; Ruština; Životné prostredie; Energetika; Obchod a podnikanie; Gastronómia; Knižnica; Španielčina; Francúzština; Informatika; Turizmus; Bankovníctvo; Angličtina; Nemčina; Transfigurácia;

Majkl Kris Predzgar
Nečakaná láska: Svetlo alebo temnota

Teleportácia; Čarovné tvory; Astronómia; Elixíry; Veštenie; Dejiny mágie; Magické runy. Momentálne zháňame na viacero predmetov čarodejníkov, ktorí by ich vedeli čo najlepšie prezentovať.

Študujúci čarodejník môže počas školského roka absolvovať najmenej 5 predmetov, najviac sa povoľuje 8 predmetov. Každý kurz sa končí klasifikačným testom, pri ktorom sa poriadne preverí, či čarodejník daný predmet ovláda.

Prvý semester – september; október; november; zápis na dané predmety prvý septembrový týždeň;

Druhý semester – január; február; marec;

Tretí semester – apríl; máj; jún;

Štvrtý semester (doplnkový) – júl; august;

Počas jedného školského roku treba behom troch semestrov na úspešné zvládnutie ročníka minimálne 5 predmetov, maximálny počet je 10 predmetov (pri perfektnom prospechu môže riaditeľ školy povoliť dva predmety – okrem jazykov, kredit aspoň 1800 v prvom semestri). Štvrtý semester je pre osoby, ktorý neprešli z nejakého predmetu v danom semestri a majú takto možnosť opravy, aby absolvovali ročník.

Čarodejník, ktorý vyučuje aspoň jeden predmet, môže popri svojej výučbe študovať ďalšie predmety.

Kredit – každá prednáška, ktorú čarodejník absolvoval, sa zapisuje do dochádzky; jedna prednáška v trvaní dvoch hodín je za 20 kreditov; pre absolvovanie semestra je mať povinný kredit 1000 kreditov. Z toho vyplýva, že za školský rok treba aspoň 3000 kreditov. Časy prednášok: 09:00 až 11:00; 12:00 až 14:00 a 15:00 až 17:00;

Predmet Turizmus: vyučujúci musí absolvovať päť základných túr vo Vysokých Tatrách. Následne bude mať úlohu zdolať štít Hokatémland a Austramag v Snežných horách.

Starý Smokovec - Hrebienok – Sliezsky dom – Poľský hrebeň – Východná Vysoká – Poľský hrebeň – Sliezsky dom – Batizovské pleso – Popradské Pleso – Štrbské Pleso

Hrebienok – Zamkovského chata – Téryho chata – Priečne sedlo – Zbojnická chata – Rainerova chata – Bilíkova chata – Hrebienok

Tatranská Lomnica – Chata pri Zelenom plese – Jahňací štít – Chata pri Zelenom plese – Veľká Svišťovka – Skalnatá chata – Zamkovského chata – Hrebienok – Starý Smokovec

Hrebienok – Zamkovského chata – Téryho chata – Zamkovského chata – Zbojnická chata – Hrebienok

Hrebienok – Sliezsky dom – Popradské pleso – Chata pod Rysmi – Rysy – Popradské pleso zástavka

Hokatémlandská čarodejnica škola je v hrade, ktorý bol postavený neďaleko Snežných hôr. Vyzerá presne ako Bojnický zámok. Okolo hradu sa ťahá asi trojmetrový múr, ktorý slúži ako ochrana pred nepriateľmi. S múrom sú tu aj štyri strážne veže a brána, ktorou sa vchádza do areálu, kde stojí hrad. Pri tejto krásnej pevnosti sa nachádza zástavka Snežná, kde onedlho privítame prvé električky premávajúce na trase Zakrivená – Snežná – Zakrivená.

Snežné hory:

Vysoké Tatry, Západné Tatry a Nízke Tatry majú pri sebe schované čarodejnicke pohorie Snežné hory. Názov vznikol pochopiteľne od toho, že bývajú skoro celý rok prikrýté snehovou pokrývkou. Týči sa tu aj najvyšší štít Austramag, ktorý kraluje celému pohoriu s výškou 3500 metrov nad morom. Dlhú dobu bol za najvyšší štít považovaný Hokatémland (3230 m), ktorý je aktuálne druhým najvyšším štítom.

Majkl Kris Predzgar
Nečakaná láska: Svetlo alebo temnota

Nachádza sa tu päť snežohorských chát, z ktorých dominuje Brundhilská chata vo výške 2980 metrov. Medzi veľmi navštevované miesta patrí aj Medvedia chata 2130 metrov, Gryzlyho chata 1387 metrov. Stratená chata 2230 metrov, Trolská dolina s Plesom Trolov, ku ktorému sa viaže legenda, že to je rodisko týchto bytostí, patria medzi miesta, kde sa dostalo len malé množstvo turistov.

Turistický chodník, ktorým sa dostaneme do Snežných hôr, momentálne začína na Zakrivenej uličke pri stanici Zakrivená, pokračuje smerom k zástavke Turistická, kde sa ubytujú všetci turisti a pokračuje k Hokatémlandskej škole, ktorá je takou hlavnou bránou pri návšteve Snežných hôr. Stanice na tejto trati už majú isté presné umiestnenie a pracuje sa na ich zhotovení.

Turistické ciele Snežné hory: (časy od Hokatémlandskej čarodejníckej školy, Zakrivená ulička + 2 hodiny)

Gryzlyho chata 1387 m	1:30	Hokatémland 3230 m	09:00*
Jasminské pleso 1900 m	3:15	Austramag 3500 m	10:00*
Medvedia chata 2130 m	3:30	Straisnerova chata 2150 m	10:00*
Strovns 2500 m	5:00	Jekaterin 3080 m	10:30***
Sivé pleso 1500 m	5:15	Prewast 3035 m	12:30***
Brundhilská chata 2980 m	6:00	Witkas 3190 m	14:00**
Kastonr 3100 m	6:30	Stratená chata 2230 m	14:30***
Zamrznuté plesá od 3100 m	medzi štítmi Hokatémland a Jekaterin		
Trolie pleso 2650 m	zostup z štítu Prewast		

Zelená – ľahká vysokohorská túra.

Červená – náročná vysokohorská túra.

Fialová – extrémne náročná vysokohorská túra.

Hviezdička znamená, že cieľ nie je možný od školy spolu s cestou naspäť v jeden deň. Tri hviezdičky značia ciele, ktoré sú extrémne ťažko zvládnuteľné za veľmi pekného počasia.“

Lucia pomalým krokom mierila po dnešnej prednáške ku kamarátom Tomášovi a Miške, ktorých už veľmi dobre poznala z Bratislavy. Pracovala s nimi predsa v predajni Kalder Karloveská.

„Mám na Vás jednu prosbičku“, začala opatrne Lucia rozhovor.

„Vyskúšaj o čo ide“, odvetil jej na to s úsmevom Tomáš, držiac si Mišku za ruku.

„Potrebujeme čarodejníkov, ktorí budú vyučovať určité predmety. Ja učím prútkárstvo a čarovanie. Ako zástupkyňa nášho riaditeľa mám tú právomoc zohnať na školu ďalších vyučujúcich. Ide o to, že ja tam chcem Vás dvoch“, komentovala Lucia, pričom pri posledných slovách na seba Tomáš a Miška pozreli a rozosmiali sa.

„My dvaja a učiteľia?“, smiala sa Miška a kukala na Luciu s výrazom, či si trochu viacej nevypila.

„Naša spoločná kamarátka Nika sa už prihlásila ako vyučujúci profesor na Transfiguráciu a Teleportáciu. Miška, ty máš v hlave ako my vravíme dosť rozumu. Čiže Obchod a podnikanie by bola tvoja oblasť. Kuchárka si tiež výborná, čiže aj Gastronómia by sa ti hodila. Tomáš je zase ako sa vraví blázon na všetko ohľadne počítačov. Čiže Informatika sa u teba nezaprie. Vysoké Tatry máš pochodené krížom krážom. Tak aj Turizmus, ktorý je pri Snežných horách jeden z TOP predmetov. A k tým počítačom sa dá pridať aj Bankovníctvo“, komentovala Lucia, pričom Miška a Tomáš si museli priznať, že v určitých slovách mala pravdu. Obaja však súhlasne prikývli.

„Ale Miška potrebuje ešte jeden predmet. Inak budem ja v presile“, odvetil po chvíľočke Tomáš so smiechom, pričom dostal bac bac po ruke od manželky.

„Hm ja by som aj o niečom takom vedela, kde by som ešte veľmi potrebovala vyučujúceho. Len neviem, či by to bolo pre teba Miška“, rozmýšľala Lucia, pričom v hlave mala už nejaký ten plánik.

„Na aký predmet?“, spýtala sa so záujmom v hlase Miška.

„Tu ide o to, že by si bola aj vyučujúci, ale aj by si mala popri tom niečo dôležité na starosti. A vieš, že v momentálnej situácii je toto pozícia, ktorá patrí k najdôležitejším“, snažila sa vysvetliť Lucia svoje myšlienky.

„No daj konečne“, odsekla kamarátke Miška, ktorá nemala moc rada, keď ju takto napínali.

„Čítaš rada knihy?“, reagovala otázkou Lucia.

„Nie som nejaký extra knižný nadšenec, ale dobrú knižku si rada prečítam“, naznačovala Miška, pričom vôbec netušila, čo by mohla týmto Lucia myslieť.

„Potrebujem čarodejníka, ktorý má fakt rozum v hlave. To ty Miška máš. Bola by si naša knihovníčka. Tvoj predmet by teda bol Knižnica. Všetko ohľadne písania kníh a dokumentov“, dokončila myšlienky Lucia.

„Ja a knihovníčka? Hm no toto si potrebujem premyslieť. Dokedy ti treba dať vedieť?“, zaujímalo Mišku, ktorej sa toto zdalo, ako trošku taká šialenejšia možnosť.

„Najlepšie by bolo, kým sa skončí tento pobyt vo Vysokých Tatrách. Som tu ako zástupkyňa hlavne za účelom zohnať ľudí, aby Hokatémlandská čarodejnícka škola začala plniť svoje poslanie“, snažila sa uviesť veci na správnu mieru Lucia.

„A mne teraz napadlo, koho by sme vedeli dať na jazykové predmety. Minimálne Angličtina a Nemčina“, ozval sa zrazu Tomáš.

„Vieš o niekom, kto sa takto venuje jazykom?“, opýtala sa Lucia, pričom sa jej rozžiarili očka od radosti. Jazyky tu predstavovali tiež veľmi dôležitú študijnú oblasť, keďže sa dalo predpokladať, že veľa čarodejníkov, ktorí sem zavítajú, nebude slovenského pôvodu. Takže dorozumenie nejakým zo svetových jazykov tu bude veľmi potrebné.

„Naša kamarátka a aj kolegyňa Alexis Mesnayrová. Je tuším približne môj vekový ročník. Ak sa dobre pamätám, pred prácou u nás v Kalderi Karloveská študovala na Univerzite Komenského v Bratislave na pedagogickej fakulte so zameraním na výučbu cudzích jazykov“, rozprával im Tomáš to, čo si pamätal o svojej kamarátke a kolegynke Alexis, s ktorou si veľmi dobre rozumel.

„Fíha. Učiteľka cudzích jazykov? Tú potrebujeme. Ona by bola potrebná aj do knižnice, keďže viaceré staršie knihy, ktoré sa sem dostali, môžu byť v cudzích jazykoch“, vysvetľovala ďalej Lucia, pričom bola neskutočne šťastná, že pravdepodobne ponachádzala viacerých nových učiteľov, ktorí pomôžu Hokatémlandskej škole plniť svoju funkciu. Takže to vyzeralo, že misia na nájdenie učiteľov, bola úspešná.

Tomáš a Miška skončili dnešnú smenu v Kalderi Karloveská. Chodili sem už len tak občasne brigádne pomáhať. Aj Alexis s Petrom sa už poberali preč z predajne. Dnešná smena ich celkom unavila. Keďže ale boli dobrý kolektív na smene, tak to nedopadlo až tak hrozne.

„Alexis potrebujeme s tebou hovoriť“, naznačila Miška, pričom sa opatrne pozrela na Petra.

„Čo treba Miška?“, opýtala sa Alexis a všimla si, ako Miška pozrela na Petra.

„Ak chceš niečo povedať, môžeš aj pred Peťom. Je to môj zákonitý manžel“, naznačila Alexis a chytila si drahého za ruku.

„Peťo vie že si veď vieš čo“, opýtal sa namiesto Mišky Tomáš, ktorý nevedel, či manžel Alexis vie o svojej drahej úplne všetko.

„Čarodejníka? Áno viem o tom“, predbehol Alexis s odpoveďou Peter, ktorý bol tiež čarodejníckeho pôvodu, ale mágiu zatiaľ nejakú moc neovládal.

„Poznáš Luciu. Teraz je zástupkyňa na Hokatémlandskej škole čarodejníckej. Hľadajú sa ešte vyučujúci. A potrebujeme tam našu pani Mesnayrovú“, dostal sa Tomáš k pointe.

„Mňa? Ale prečo mňa?“, nechápala Alexis, pričom pozerala na Tomáša pohľadom, či mu v tej hlavičke trošku nezašibalo.

„Ak si dobre pamätám, keď sme sa spoznali v Kalderi, spomínala si mi, že si študovala na Univerzite Komenského“, začal svoje vysvetľovanie Tomáš.

„No áno. Študovala som tam. Mám magisterský titul“, dopĺňala informácie Alexis, ktorá to brala ako samozrejmosť.

„Pedagogická fakulta? So zameraním na cudzie jazyky?“, pýtal sa ďalej Tomáš.

„Výučba cudzích jazykov. Špecializácia bola na jazyky Angličtina a Nemčina. Dobre si to pamätáš“, pritakala Alexis, rukou objala partnera. Páčilo sa jej, že aj kamarát Tomáš pri rozhovoroch s ňou dáva pozor a pamätá si dôležité veci, ktoré mu niekedy povedala.

„A preto ťa potrebujeme na našu školu. Vieš cudzie jazyky. Mohla by si ich teda vyučovať. A myslíme si, že tvoje jazykové znalosti by sa hodili aj v knižnici, keďže sa predpokladá, že tam bude veľa knižných diel, čo nie sú v slovenčine“, pustila sa do vysvetľovania Miška.

„Jazykové znalosti? Ste moc zlatý. Veď slovenčina a čeština je normál. Vysoká škola Angličtina a Nemčina. A povedzme, že som popri vysokej škole trošku chodila na kurz taliančiny“, skromne vravela Alexis, ktorá to pokladala skoro ako samozrejmosť. Aj toto bolo na Alexis moc krásne.

„To je môj poklad“, povedal si skôr sám pre seba Peter, pričom si dal ruku okolo manželkinho pásu.

„Koľko rečí vieš, toľko krát si človekom“, uškrnula sa Miška.

„Som za“, naznačila Alexis radostne, čím potvrdila, že zaujme post učiteľky jazykov na Hokatémľandskej škole.

Tretia kapitola: Ako nám to celé vlastne vzniklo

Zakrivená ulička dnes privítala nových občanov. Cez portál sem začali prichádzať stavebné autá. V začiatkovej fáze sa vybuďovala na západnej strane obrovská plocha, kde sa bude sústreďovať všetko ohľadne stavebných prác.

V ďalšej fáze sa neďaleko stavebnej firmy vybuďovala mega obrovská garáž pre všetky dopravné prostriedky, ktoré sa tu už plánovali. Nasledovalo polozenie základného kameňa stanice Zakrivená, ktorá mala byť podľa plánov tou hlavnou stanicou celej osady. Zo stavebnou firmou začalo budovanie solárnych panelov, ktoré budú zásobovať elektrinou osadu.

Popri budovaní stanice sa začalo aj s cestnou komunikáciou smerom k Snežným horám (po zástavku Snežná) a ďalšou smerujúcou na východ, kde by podľa plánov mala vyrásť ZOC Adrianka. Kúsok za stanicou Zakrivená teda vznikla štvorprúdová cesta, dva jazdné pruhy pre každý smer, max. 110km/h. Smerom na zástavku Snežná vznikla jednorúdová cesta vedúca cez miesta, kde sa časom vytvorili časti Podhorská a Turistická. Práce sa rozšírili o stavbu trate električky na zástavku Snežná, ktorá je v blízkosti Snežných hôr.

Veterná elektrina

Veterná energia alebo **energia vetra** je kinetická energia prúdiaceho vzduchu (vetra) v atmosfére.

Je to energia, ktorá ponúka možnosti centralizovanej ako aj decentralizovanej výroby. V EÚ majú najväčší potenciál oblasti v blízkosti Atlantického pobrežia, na Slovensku v horských oblastiach, ale aj na Podunajskej nížine.

Moderná veterná turbína vyrába elektrickú energiu, na rozdiel od jej predkov – veterných mlynov – používaných najčastejšie na mletie obilia, čerpanie vody.

V roku 1939 bola v štáte Vermont, USA, postavená veterná turbína s výkonom 1.25 MW. Technológie prešli odvtedy vývojom až ku dnešným turbínam, ktoré majú rôzne tvary a výkony od niekoľko wattov (na nabíjanie akumulátorov) až po prototyp s výkonom 5 MW (pre použitie

Majkl Kris Predzgar
Nečakaná láska: Svetlo alebo temnota

v príbrežnej šelfovej zóne), ktorý je schopný produkovať elektrinu pre tisícky domov. V súčasnosti sa inštalujú na pobreží veterné elektrárne o výkone 8 MW, v blízkej budúcnosti sa pripravujú elektrárne o výkone 12 MW a o čosi vzdialenejšej budúcnosti až 20 MW.

Konštrukčne sú najbežnejšie trojlistové typy s horizontálnou osou. Väčšina turbín je schopná meniť orientáciu listovej časti v závislosti od smeru vetra. Veľké veterné turbíny (s výkonom 100 kW a viac) zvyčajne generujú trojfázový striedavý prúd, ktorý prechádza transformátorom umiestneným pri alebo priamo vo veži turbíny, a zvyšuje napätie na hodnoty okolo 10 000 – 30 000 V (v závislosti od potrieb siete). Odtiaľ je elektrina prenášaná v sieti rovnakým spôsobom ako elektrina z iných zdrojov. V súčasnosti najvýkonnejšie veterné turbíny majú výkon 8 000 kW.

Predpokladaná životnosť turbín je 20 až 25 rokov. Počas tohto obdobia má byť schopná pracovať približne 120 tisíc hodín. V prípade extrémneho zvýšenia sily vetra využijú maximálnu kapacitu svojho výkonu, pričom danú silu vetra znižujú.

Oficiálny deň vzniku osady Welensterg sa pomaly ale isto blížil. Už bolo naplánované otvorenie Hokatémlandskej školy pre čarodejníkov, aby sa mohli vzdelávať. Trasa električky Zakrivená - Podhorská - Turistická - Snežná bola už úspešne dokončená a čakalo sa len na jej oficiálne otvorenie. Taktiež na tejto trase začne premávať elektrobús Zakrivená - Podhorská Letisko - Turistická - Snežná. Zaujímavosťou je aj otvorenie spojov, ktoré budú cez portál jazdiť do tatranských osád Starý Smokovec, Tatranská Lomnica, Štrbské Pleso a Poprad. Tu samozrejme bude potreba čo najväčšej opatrnosti, aby sa neprezradilo miesto novej čarodejníckej komunity. Tieto autobusy sa majú na oko tváriť ako zájazdové spoje, pričom budú mať zahraničnú ŠPZ.

Už zavedením električky a elektrobusu do stanice Snežná sa rátalo s obrovským počtom nových turistov, keďže Snežné hory boli v čarodejníckom svete veľmi známe, čo predpokladalo, že sa sem príde pozrieť mnoho čarodejníkov.

Hneď potom, ako bola do prevádzky uvedená cestná komunikácia od stanice Zakrivená smerom na východ, sa začalo s výstavbou Nemocnice a podniku ZOC Adrianka (Zábavno-obchodné centrum), ku ktorým bude viesť aj električková trať.

Celá čarodejnícka skupina, ktorá stála za vznikom osady Welensterg, dobre vedela, že toto sú fakt len tie prvotné začiatky. Bolo viacej ako pravdepodobné, že osada Welensterg sa bude rozrastať raketovou rýchlosťou, keďže ide o momentálne jediné miesto, kde žijú len čarodejníci. Dobré sa aj vedelo, že ak bude tento projekt úspešný, môže v budúcnosti vzniknúť sesterská čarodejnícka osada.

Mesiac po dokončení trasy električky Zakrivená - Snežná sa kúsok od konečnej zástavky električky začalo s budovaním výškovej veže, z ktorej bude nezabudnuteľný výhľad aj na Snežné hory a aj smerom na stanicu Zakrivená. Táto výšková veža mala slúžiť aj ako turistická atrakcia (dnešná Snežnohorská veža).

Od oficiálneho vzniku osady Welensterg bola jednou z najnavštevovanejších lokalít okrem Zakrivenej uličky pohorie Snežné hory. Turistika tu lákala nielen domácich ale aj množstvo zahraničných turistov najrôznejších vekových kategórií. Medzi najnavštevovanejšie lokality v Snežných horách patrili Gryzlyho chata a Medvedia chata. Okolie Brundhildskej chaty a štítu Hokatémlad a Austramag boli už pre tých viacej skúsenejších vysokohorských turistov. Jasminské pleso a Sivé pleso zase predstavujú takú nenáročnejšiu túru, či už idete od Hokatémlandskej školy alebo z Gryzlyho chaty. Štít Kastorn a Strown zase predstavujú taký pravý turistický výstup na štít. Straisnerova chata a Witkas sú naopak najmenej navštevovanejšie lokality hlavne kvôli dlhej vzdialenosti od Gryzlyho chaty. Za štítom Hokatémland sa zase nachádza vysokohorské prostredie, kde sa neobjavilo veľa čarodejníkov. Trolia dolina, Trolie pleso, Stratená

chata, Zamrznuté plesá, štítý Jekaterin a Prewast sú miesta, na ktoré sa dostalo len málo turistov, pričom väčšina tých ktorí sa sem vydali, tu aj svoju túru ukončili smrťou.

Popri cestnej komunikácii Zakrivená - ZOC Adrianka sa neďaleko Nemocnice začalo aj s výstavbou obrovskej garáže na opravy dopravných prostriedkov, miesta na nabíjanie elektromobilov a aj predajňu, kde sa dali elektromobily objednávať.

Osada Welensterg už od svojho vzniku presadzovala elektromobilitu. Elektrobuses, elektromobily preto majú byť každodennou súčasťou života v tejto osade. Aj dovoz z vonkajšieho sveta sa začal riešiť pomocou elektrických ťahačov. Normálnym automobilom vstup do osady zakázaný zatiaľ nebol, ale pri vstupe museli uhradiť jednorazový poplatok. V plánoch sa ale rátalo s tým, že časom by normálne automobily všetky končili na parkovisku pri portáli a návštevníci by ďalej prešli peši na Zakrivenú uličku a odtiaľ sa už dopravili kam potrebujú.

Štvrtá kapitola: Hokatémlandská škola - Bojnický zámok

Bojnický zámok je romantický zámok s čiastočne ponechaným pôvodne gotickým a renesančným základom hradu. Nachádza sa v Trenčianskom kraji a leží na západnom okraji mesta Bojnice. Zámok je viditeľný z väčšej časti horného Ponitria. Je postavený na travertínovej skale a tvorí ho vnútorný a vonkajší hrad s tromi nádvoriami. V roku 1970 bol vyhlásený za Národnú kultúrnu pamiatku.

Bojnický zámok dominuje mestu Bojnice, prístup je úplne jednoduchý. Či už prichádzame od Prievidze alebo z Opatoviec nad Nitrou, najlepšie je zaparkovať na rozsiahlom centrálnom

parkovisku na Kúpeľnej ulici, alebo na jednom z ďalších parkovísk okolo zámku. Odtiaľ je hrad dostupný ľahkou a krátkou prechádzkou.

Okolie zámku ponúka mnoho atrakcií, priláhlý zámocký park s mohutnými exemplármi stromov a vzácnou zhruba 700 ročnou lipou pred vchodom do zámku. Súčasťou zámockého parku je aj priestranná zoologická záhrada sústreďujúca mnohé vzácne exempláre cudzokrajnej fauny.

Archívne doložené správy o hrade, resp. píše o hradisku nachádzajúcom sa na tomto mieste, siahajú až do začiatku 12. storočia. Prvá písomná zmienka o hrade sa nachádza v listine zoborského opátstva z roku 1113.

Pôvodné hradisko bolo drevené. Až v priebehu 13. storočia, kedy hrad patril rodu Poznancov, neskôr bol prestavaný na kamenný hrad. Prvými feudálnymi majiteľmi, ktorých mená sa dochovali v historických prameňoch, boli práve synovia veľmoža Kazimíra z rodu Poznancov. Na konci 13. storočia hrad získal Matúš Čák Trenčiansky, ktorý bol jeho majiteľom až do roku 1321. Po smrti Matúša Čáka Trenčianskeho sa hrad stal kráľovským majetkom, a tak niekoľkokrát zmenil majiteľov. V priebehu 14. a 15. storočia patril hrad rodom Gilethovcom, Ladislavovi z Opole, Leustachovcom, pánom z Jelšavy a Noffryovcom. Práve Noffryovci sa pričínili o rozšírenie hradu a vybudovali aj opevnenie.

Po vymretí ich rodu prešiel hrad do vlastníctva Jána Korvína, ktorý bol nemanželským synom Mateja Korvína. Podľa povestí kráľ Matej často navštevoval Bojnice. Úradné listiny diktoval a podpisoval pod lipou nachádzajúcou sa pred vstupom do hradu. Dokumenty končil vždy vetou: „*Sub nostris dilectis tillis bojniciensibus*“, teda „*Pod našimi milými lipami bojnickými*.“ Po smrti Jána Korvína hrad získali Zápoľskovci, ktorí boli jeho majiteľmi od konca 15. storočia až do roku 1526. Po nich získali v roku 1527 hrad Turzovci. František Turzo hrad značne